

UUT'T OLDE VODDEN

Toë ie de bone-stake had ezet
Hei de stake-bonen epot,
tEerste dat bunt de stökke,
Dee bunt nog al gaw verrot!
sWinters stoat ze an een hoop,
Door kriëgt ze ter met an,
Holt op holt in weer en wind
Das iets dat éénmòol neet kan!
Ai ze dreuge op zollen bergen
Gingen ze wel langer met
Moor umdat ze dat weinug doot
Mot ter vake weer niejen ezet.
Zee zet ze dan elk veurjaar weer
Kruuslings, hoas as in rotten
Netjes in een rechte riejie,
Dan koj de beuntjes potten.
Um dee staken, in n halve kring
Wodt dee in de grond estopt,
Vlootjes, neet diëpe drin,
En dan op goed weer ehopt!
Want biejd dreugte doot ze niks,
Wodt tslim nat ai ze hebt epot
Dat könt ze heel neet hemmen,
Dan bunt ze zó verrot!
tGebeurn nog al us daj dan
Niej inpotten hebt edoan,
Ok èvenwels moj wel inpotten
Veur dee net bunt op-egoan.

As ze der dan mooi op stonnen
Zollen ze al gaw goan ranken,
Ai dan moor gin nach-vos kregen
Want tan koj gewoon wel
sjanken!
Veur vos bunt ze slim geveulug,
Door könt ze heel neet tegen!
Moor as de moand juni dr was
Hei neet vake vos nog ekregen
Ze mossen met dee bonestaken
Ok utkieken voor ze ze zetten,
Zee könt oew t uutzich
benemmen
Door moj wel effen op letten.

Een appart mooi gezich
Waarn dee riejien stakebonen,
Dr kwammen slim vólle bonen an
Dat zol oew moeite altied lonen!
tBonen plukken was ok leuk
werk
Door köj biejd rech-op goan,
Das better as met stambonen,

Door moj altied krom bie stoan!
As ze ant bonen plukken waarn
Zag ie neet wat ze deene,
Want tussen dat blader-spul
Kon ie gin mense zeene!
As ter us ene vroëg
Woor hee of zee dan was
Dan zeien ze meesten-tieds
O, den is vandage fel en niets
Dee zeej över ureh pas
tIs met um een betjen mis—
Umdat e heelmòol in de bonen is!
In de bonen, wodt hier vestoan
Is zo iets as in hoger sferen,
Das veur een mense niks gedoan
tZit neet in oew kolde kleren!

Slabonen mossen de reifels af
Veurdat ze in emaaft wodt
Inmaken, iets dat spektakel gaf,
tGing in zon broëne Keulse pot.
As al tspul in de pot was
Wodden dr een plenksten op eleg
En dan de zoekoolsteen dr op.
Dee steen had wel wat weg
Hadde ok wel hoas ut ánzeen
As een keië van een hunnebed,
Dee waarn vólle groter alleen
As de steen woor wiej tmet deen!

Dee sniëbonen van de staken
Bunt altied zo mooi schone!
Dee hebt toch moor vólle veur
Biej dan zon stam-sniëbone.
Stambonen bunt vake smerug
Ze hangt en ligt op te grond
Dus mot ze af ewassen
Wat ie neet zo bes toch vond.
Want gewassen wodden ezeg
Is veur inmaak heel vekeerd,
Dan kon ut minder goed duurn
Zo wodden ut ons eleerd.
Ok ummers de hoënder-eiër
Meugt neet af ewassen wodden,
Gewassen spul hebt ze tneet op.
Dat wette wie bes in Vodden!
Dus hadden stake bonen
Ok dát op stambonen veur
Nee, dat vebouw was gin sleur!
En tbrach vólle, vólle meer op,
Dat had iederéne wel deur!

Was ie met slabonen al drok
Sniëbonen haj meer werk met,
Dee mossen net zo goed ok
Eers af ehaald zo as ie wet.
Dan nam ie der drie in de hand
Dee drukten ie tegen mekare an
Noatuurluk tegen de platte kant
En maakte lej dr snippers van.
Ut mes mos goed willen sniën,
lej zag tan dat eur vorm vedween
De bonen mossen ut tan liën
Wodden in stukskus esneen!

Dr was toë ok al 'nbonenmòlle,
Dee leenden de buurn mekare,
Want dr waarn dr nog neet vólle,
Moor twas altied ut nare
Daj um te gliëke neudug had,
Want in de bonen-tied
Gebeurn ut ummers wel dat
Inens tan wied en zied
Iederéne bonen te sniën had.
Toë hef dan zo zachjes an
Elk zon mòlleken toe esteld,
Ut kon bes, door neet van,
Want kossen moor weinug geld.
Of ut noew met zon ding,
Daj ant toafelblad vas zetten
Wel zo vólle better ging,
Dat zok ens neet zeker wetten!
Och, ai t met de hand deen
Ging tok wel redeluk gauw,
Moor ai oew in de vinger sneen
Zei ie wel effen: „Auw!”

Bonen, ut was toch ech mooi spul
Altied een goed gewin!
tPotten was gin flauwe kul
Want der zat ok zo vólle in!
Variatie was ter ok zat in,
Grote bonen waarn dr int begin,
Broëne-, peerde-, doëve-,
Molbonen um van te dreumen!
Nee, al dee namen, ik hoëve
Ze oew hier neet op te neumen!
tBonen-vebouw is van old-her!
Iets dat altied zal lonen,
Al hew ze epot ok her en der
Wie raakt neet „in de bonen!”